

СУТНІСНО-ЗМІСТОВНИЙ АНАЛІЗ ТЕОРЕТИЧНИХ ОСНОВ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

асп. Сапун Л.В.

Формування сучасної національної концепції інноваційного підприємництва як пріоритетного напрямку економічного розвитку та структурних змін в економіці нині займаються та розглядаються багатьма зарубіжними та вітчизняними дослідниками: Г.Н. Семенова, Ахам-Паша Х. Мазакаєв, С.С. Ковальчук, Б.Н. Кузик, Ю.В. Яковец, М. Назарян, Ю.М. Бажал та ін.

Наукові праці цих та багатьох інших вчених-економістів створюють методологічну основу дослідження взаємозв'язку підприємництва та інновацій, розвитку інноваційного підприємництва.

В Україні на законодавчому рівні немає трактування інноваційного підприємництва як категорії, однак можна знайти поняття підприємництва. Господарський кодекс України визначає підприємництво як самостійну, ініціативну, систематичну, на власний ризик господарську діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку. А підприємство (об'єднання підприємств), що розробляє, виробляє і реалізує інноваційні продукти і (або) продукцію чи послуги, обсяг яких у грошовому вимірі перевищує 70% його загального обсягу продукції і (або) послуг, носить назву інноваційного підприємства (інноваційного центру, технопарку, технополісу, інноваційного бізнес-інкубатора тощо) – згідно ЗУ «Про інноваційну діяльність».

Для наочності визначення термінів «підприємництво» та «інноваційне підприємництво» зведемо в хронологічній послідовності у порівняльну таблицю 1.

Таблицю 1. Хронологія розвитку термінів «підприємництво» та «інноваційне підприємництво»

1725 р. Р. Кантльйон	Розумів підприємництво як особливу економічну функцію і підкреслював елемент ризику, який завжди присутній підприємництву.
1776 р. А. Сміт	Він розглядав підприємця як власника капіталу, який заради реалізації якоїсь комерційної ідеї йде на економічний ризик та отримує прибуток. Вважав приватну власність матеріальною основою підприємництва, та виділяв дві необхідні умови: у підприємця повинна бути власна вигода від підприємства; конкуренція повинна тримати його в визначених рамках.
XIX ст. Й. фон Тюнен	Вбачав діяльність підприємця як новатора, який виконує функції ризику й реалізації нововведення
Сизоненко В.О.	Підприємництво - це господарська діяльність підприємця, особливий, творчий тип господарювання, основу якого складає новаторський підхід до організації та ведення бізнесу, безперервний пошук ефективних способів використання можливостей, ініціативність та потяг до нових перспектив

	розвитку власної справи, підхід до ризику
Сослин А.С. Пригунов П.Я	Визначають підприємництво як «особливий вид економічної активності (під якою розуміють шлеспрямовану діяльність, спрямовану на отримання прибутку), яка заснована на самостійній ініціативі, відповідальності та інноваційній підприємницькій ідеї»
Мединським В.Г. Ільдеменов С.В.	Інноваційне підприємництво – це такий суспільний, технічний, економічний процес, який через практичне використання ідей та винаходів приводить до створення кращої продукції та технології. Інноваційним слід вважати підприємництво, основу якого складає виробництво науково-технічної продукції та інтелектуальне виробництво
Бояринової К.О.	Інноваційне підприємництво – це сукупність ініціативних систематичних дій взаємопов'язаних суб'єктів інноваційної підприємницької діяльності, що мають ризиковий характер і забезпечують перебіг етапів інноваційного циклу, який проходить інновації з високим рівнем соціальної, науково-технічної та комерційної значущості з метою задоволення потреб споживачів та отримання прибутку.
Бутник-Сіверський О.Б.	Інноваційне підприємництво – це складний багатовекторний ризикований вид діяльності, основа механізму оновлення виробничої системи на інноваційній основі. Система інноваційного підприємництва складається з комплексу підсистем, елементів та компонентів, які забезпечують інтегровану цілісність, кінцевим завданням якої є отримання прибутку (винагороди).
Зянько В.В.	Під поняттям інноваційне підприємництво розуміє економічну діяльність зі створення та управління інноваційним підприємством з метою розробки, впровадження і комерційного використання різного роду інновацій.
Федулова Л.І.	Інноваційне підприємництво – це особливий новаторський процес створення нового, процес господарювання, в основу якого покладений постійний пошук нових можливостей, орієнтація на інновацію, вміння використовувати для виконання поставлених завдань ресурси різних джерел.
Сядоров В. І., Тарасенко Т.В., Шедякова Т.Е.	Інноваційне підприємництво – це суспільно-, організаційно- та техніко-економічного процес практичного впровадження нововведень, в результаті реалізації якого створюються принципово нові за своїми властивостями товари (продукція, послуги) та технології, що дозволяє створювати нові ринки збуту та нові потреби.
Павленко І.А.	Інноваційне підприємництво вбачав в широкому та вузькому розумінні. З одного боку, інноваційне підприємництво – діяльність конкретного суб'єкта підприємницької діяльності щодо використання результатів наукових досліджень і розробок або інших науково-технічних досягнень, що обумовлює виникнення якісно нових і кращих за своїми властивостями товарів чи послуг, що реалізуються на ринку, або технологій, які використовуються у практичній діяльності. З другого боку, з макроекономічних позицій інноваційне підприємництво розглядає як модель, форму розширеного економічного відтворення на основі впровадження інновацій у всі сфери суспільного життя.

Простежуючи еволюцію виникнення поняття інноваційне підприємництво та його трактування різними відомими вченими можна зробити висновок, що інноваційне підприємництво – це новаторський процес господарювання, який охоплює і взаємопов'язує інноваційність ідей, ініціативність дій та ризикованість, та спрямований на задоволення потреб споживачів й отримання прибутку.